

अङ्गयामि अङ्गयामी 10, (अङ्ग) noter, marquer. Cf. अङ्क.

अङ्गरक्त अङ्गरक्ता n. sunda rochani, bot.

अङ्गरक्षिणी अङ्गरक्षिणी f. (राख) cote de mailles.

अङ्गराग अङ्गरागा m. (राङ्ग) parfum coloré pour le corps, fard.

अङ्गराज्य अङ्गराज्या n. gouvernement des Angas.

अङ्गलोद्य अङ्गलौद्या m. (लौद्य) gingembre.

अङ्गव अङ्गवा m. (वङ्ग) fruit sec.

अङ्गविकृति अङ्गविकृति m. (विकृति) syncope, évanouissement.

अङ्गवक्त्रा अङ्गवक्त्रा n. signe, geste.

अङ्गहार अङ्गहारा m. (हङ्ग) geste; gestulation.

अङ्गार अङ्गारा m. n. charbon allumé ou noir; la planète de Mars. || Cf. Agni.

अङ्गराका अङ्गराका m. mms. || amarante, et eclipta, bot.

अङ्गराकामाणि अङ्गराकामाणि m. corail.
अङ्गरालानिका अङ्गरालानिका f. (दाल) petit brasier, réchaud.
अङ्गरापुष्पा अङ्गरापुष्पा m. ingua, plante dont les graines servent à faire des chapelets.

अङ्गरामाङ्गि अङ्गरामाङ्गि f. bonduc, bot.
अङ्गराकाळि अङ्गराकाळि f. (काळि) réchaud.
अङ्गारी अङ्गारी f. réchaud.

अङ्गारिका अङ्गारिका f. (sf. ikā) bourgeon ou bouton du kiñçuka. — अङ्गरिता अङ्गरिता n. mms.

अङ्गिका अङ्गिका f. (अङ्गा) esp. de vêtement.

अङ्गिरस् अङ्गिरास m. (अङ्ग) Vd. np. d'une famille de poètes védiques; || souvent dans le Vêda, prêtre en général.

अङ्गिकरोमि अङ्गिकरोमि 8. (हङ्ग) consentir, promettre, surtout en mariage.
अङ्गिकारा अङ्गिकारा m. consentement, promesse.

अङ्गुत्तर अङ्गुत्तरा m. Bd. le 4e āgama.

अङ्गुरि अङ्गुरि f. (अङ्गा) doigt, orteil.

अङ्गुरिया अङ्गुरिया m. n. anneau de doigt.

अङ्गुरियाका अङ्गुरियाका m. n. mms.

अङ्गुल अङ्गुला m. pouce; doigt. Cf. अङ्गुरि.

अङ्गुलि अङ्गुलि f. comme अङ्गुरि.

अङ्गुलिमुद्रा अङ्गुलिमुद्रा f. cachet de bague.

अङ्गुलि अङ्गुलि f. comme अङ्गुरि.

अङ्गुलित्राणा अङ्गुलित्राणा n. (त्राङ्ग) garde-des-doigts, pièce de l'arc qui les empêche d'être blessés.

अङ्गुष्ठ अङ्गुष्ठा m. (स्रङ्ग) pouce.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. flèche; || ichneumon.

* अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) 1; p. अनाङ्गुष्ठा; pp. अङ्गुष्ठा. Aller, partir; se mettre en route; || commencer; || se hâter. || Blâmer. Cf. अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा n. péché, crime. Cf. अङ्गा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) pied; pied d'un arbre. Cf. अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (पङ्गुष्ठा) m à m qui boit par le pied, c-à-d. arbre.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m à m qui a des feuilles au pied, c-à-d. plante, herbe.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. hemionites cordifolia, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. Vd. sans disque.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. sans yeux; qui a de mauvais yeux.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) qui ne vacille pas. — S. n. fixité; constance; fermé.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) qui ne bouge pas, immobile; immuable.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा (अङ्गुष्ठा) qui ne remue pas; immobile; immuable. — S. m. clou, cheville; montagne; la terre.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. (अङ्गुष्ठा) la terre, m à m. consolidée par les montagnes.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) coucou de l'Inde.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा, comme अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) incompréhensible.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. dont la forme est incompréhensible; d'une beauté inimaginable.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) qui n'est pas de longue durée, bref. || अङ्गुष्ठा, अङ्गुष्ठा, अङ्गुष्ठा adv. vite, bientôt.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. (अङ्गुष्ठा) éclair.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. mms.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. mms.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. mms. (अङ्गुष्ठा).

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. mms. (अङ्गुष्ठा).

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) privé de raison.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. clair, transparent. || Adv. vis-à-vis. — S. m. ours; || verre. Cf. अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) ferme, solide; || élevé. || Au fig. suprême, auguste. || Np. अङ्गुष्ठा, अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. ficus religiosa, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) qu'on ne peut fendre; || indivisible.

* अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा 1; inusité au pr. et à l'impf.; p. अङ्गुष्ठा; a 1. अङ्गुष्ठा; f 1 et 2. अङ्गुष्ठा et अङ्गुष्ठा. Aller; || conduire, pousser devant soi, Vd. || Lancer, Vd. || Gr. अङ्गुष्ठा; lat. ago.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. bouc. || Gr. अङ्गुष्ठा; lat. axis, agnus. || अङ्गुष्ठा est probabl. le nom de plusieurs ruminants; (अङ्गुष्ठा?).

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) Vd. Celui qui n'a point de naissance, le premier Etre. || ब्रह्म; विष्णु; शिवा; कामा; un des fils de रागु. अङ्गुष्ठा ou अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) Vd. m à m. Celui qui n'a pas eu de naissance et qui n'a qu'un pied : rudra.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) terminalia alata tomentosa, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. shorea robusta, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा et अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा (अङ्गुष्ठा ou अङ्गुष्ठा) Vd. le poison du serpent tsaru, maladie. || L'arc de शिवा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. (अङ्गुष्ठा) ocimum gratissimum, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) m à m. mangeur de chèvres : boa constrictor.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा, voyez अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) éleveur de chèvres; chevrier.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. jasmin jaune.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) manque de naissance, basse naissance, [t. injurieux].

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा n. (अङ्गुष्ठा) prodige, miracle; phénomène extraordinaire.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) celui qui ne récite pas les prières du rituel, ou qui en récite d'hétérodoxes.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. nom de diverses plantes, surtout d'une esp. de persil, apium involucratum.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) invincible. — S. m. défaite.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) qui ne vieillit pas. अङ्गुष्ठा n. (अङ्गुष्ठा) amitié constante.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा n. antimoine.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) dolichos pruriens, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. corne de bouc, plante.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा adv. (अङ्गुष्ठा) éternellement, sans déclin.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा impf. de अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. comme अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. de अङ्गुष्ठा, chèvre.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) eclipta, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. (अङ्गुष्ठा) semences de cumin.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा (अङ्गुष्ठा) chevrier.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा pp. nég. de अङ्गुष्ठा. qui n'est pas né.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. surnom de अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) ignorant.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) qui ne connaît pas le danger, intrépide. — S. m. cheval de race.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. convolvulus argenteus, bot.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) chevrier.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा 1; dés. de अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा pp. nég. (अङ्गुष्ठा) vaincu, inconquis. || Np. m. अङ्गुष्ठा; le अङ्गुष्ठा.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा n. (अङ्गुष्ठा) peau de chèvre, d'antilope, etc.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा f. (अङ्गुष्ठा) m à m. la bête aux ailes de peau, la chauve-souris.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) m à m. celui qui produit le cuir; c-à-d. antilope, chevreuil, etc.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा n. (अङ्गुष्ठा) tout objet où domine l'idée de mouvement : cour, préau; || air, vent; || corps; || grenouille. || Au fig. objet des sens.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) non courbé. अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) flèche. अङ्गुष्ठा a. (अङ्गुष्ठा) à la pointe droite.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) grenouille, m à m. la bête sans langue.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा pp. de अङ्गुष्ठा. — S. n. indigestion.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा m. (अङ्गुष्ठा) absence de vie, mort.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा n. mms.

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा Cf. अङ्गुष्ठा (अङ्गुष्ठा).

अङ्गुष्ठा अङ्गुष्ठा forme pâli de अङ्गुष्ठा, courtisane de théâtre.